

[Justitsministeren]

af spørgsmålene var det nødvendigt at indhente oplysninger fra udlandet, og det måtte jo føre til, at det kunne vare lidt længere med nogle besvarelser.

Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at undre mig lidt over, hvorfor der, når forslagsstillerne ønskede vor bistand, skulle gå fire måneder fra førstebehandlingen, inden jeg blev kaldt i samråd den 14. maj i år. Det havde dog været naturligt, hvis der ønskedes bistand med udformningen af reglerne, at dette samråd havde fundet sted noget før.

Men lad mig gentage: Vi kan fortsat støtte, at der sikres en større offentlighed omkring partiernes økonomiske forhold. Jeg understreger imidlertid, at det er vor opfattelse, at der er en sådan sammenhæng mellem dette spørgsmål og spørgsmålet om økonomisk støtte til partierne, at vi ønsker en samlet behandling af de to forslag.

I overensstemmelse med de synspunkter, jeg fremsatte under den sidste behandling af beslutningsforslaget, skal jeg derudover fremhæve, at det er meget betænkeligt med et fuldstændigt forbud mod anonyme bidrag fra privatpersoner. Anonyme bidrag er almindeligt accepteret i mange andre sammenhænge, og et forbud mod anonyme bidrag til politiske partier harmonerer dårligt med de bestræbelser, vi her i Folketinget ellers udfolder for at beskytte oplysninger om borgernes politiske forhold. Det er som bekendt i øvrigt en menneskeret frit at have bestemte politiske anskuelser og sympatier og at fremme sådanne synspunkter uden at gøre offentligheden delagtig i det.

Dette og andre problemer må vi naturligvis drøfte nærmere under de kommende forhandlinger. Viser forhandlingerne, at det er muligt at opnå enighed mellem Folketingets partier – vi lægger vægt på, vi stiler efter bred enighed – om et fornuftigt og hensigtsmæssigt resultat både med hensyn til offentliggørelse af politiske partiers regnskaber og bidrag til politiske partier, vil jeg være indstillet på at udarbejde lovforslag herom så hurtigt, det lader sig gøre. Det forudsætter dog også, at der under drøftelserne kan opnås en tilstrækkelig afklaring af de mere teknisk prægede spørgsmål, som Justitsministeriet pegede på under den sidste behandling af forslagen.

Frank Jensen (S):

Det er jo ikke første gang, Folketinget behandler et beslutningsforslag om offentliggørelse af politiske partiers regnskaber, og det er heller ikke første gang, forslagsstilleren er Det Radikale Venstre.

Det forslag, vi i dag behandler, er stort set uændret i forhold til det forslag, Det Radikale Venstre fremsatte den 19. november 1986.

Ved førstebehandlingen her i salen den 22. februar 1987 udtrykte den daværende socialdemokratiske ordfører den klare holdning, at Socialdemokratiet opfatter fuld offentliggørelse og offentlighed omkring partiernes regnskaber som en demokratisk pligt. Hemmelighedskræmmeri om, hvilke organisationer, foreninger og enkeltpersoner der giver store tilskud til de politiske partier, er med til at skabe en forståelig mytedannelse og kritik hos befolkningen af den lukkethed, hvormed nogle partier omgås deres økonomiske tilskud og regnskaber.

I Socialdemokratiet ser vi offentlighed omkring partiregnskaber som en helt naturlig ting. Vi har aldrig tilbageholdt oplysninger om, hvilke organisationer og foreninger der giver støtte til Socialdemokratiet, og der er ingen af vores bidragydere, der er kede af at træde offentligt frem, tværtimod, de er stolte af det.

Indførelse af krav om offentlighed omkring regnskaber begrundes yderligere af, at det offentlige nu selv bidrager økonomisk til det store arbejde, som partiorganisationerne udfører for virkeliggørelse af den demokratiske proces i samfundet.

Den nervøsitet, der specielt har været hos Det konservative Folkeparti, for at offentlighed skulle rokke ved partimedlemmernes anonymitet, er helt ubegrundet. Der er ikke og må aldrig blive stillet krav om offentlig adgang til medlemskartotekerne hos de politiske partier. Men det er klart, at regnskaberne skal indeholde en specifikation, der viser fordelingen på grupper af bidragydere, og at særlig store bidragydere skal kunne identificeres. Grænsen på de 20.000 kr. skal nok diskuteres nærmere inden den kommende udvalgsbehandling.

I forlængelse af Socialdemokratiets grundholdning til dette spørgsmål har det været helt naturligt for os, at offentliggørelse skulle ske ad frivillighedens vej. Den samme holdning har flertallet her i salen tidligere givet tilslutning til